

नवधीद्युगेन । बृहन्तं मामकरदीरवन्तम् । रथन्तरे
 अयस्व स्वाहा पृथिव्याम् । वामदेव्ये अयस्व स्वाहा-
 न्तरिक्षे । बृहति अयस्व स्वाहा दिवि । बृहता त्वोप-
 स्तम्भामि । आ त्वा ददे यशसे वीर्याय च । अस्मास्व-
 घ्निया यूयं दधाथेन्द्रियं पयः । यस्ते द्रष्टो यस्त उदर्षः ॥
 ॥ १ ॥

दैव्यः केतुर्विश्वं भुवनमाविवेश । स नः पाह्यरिष्यै
 स्वाहा । अनु मा सर्व्वो यज्ञोऽयमेतु । विश्वे देवा म-
 रुतः सामार्कः । आ प्रियञ्छन्दांसि निविदो यजूंषि ।
 अस्यै पृथिव्यै यद्यज्ञियम् । पूजापतेर्वर्त्तनिमनुवर्त्त-
 स्व । अनु वीरैरनुराध्याम गोभिः । अन्वश्चैरनु सर्व्व-
 रुपुष्टैः । अनु पूजयान्विन्द्रियेण ॥ २ ॥

देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु । प्रतिश्चचे प्रतितिष्ठा-
 मि राष्ट्रे । प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु । प्रतिपूजायां
 प्रतितिष्ठामि भव्ये । विश्वमन्याभिवावृधे । तदन्यस्या-
 मधिश्रितम् । दिवे च विश्वकर्म्मणे । पृथिव्यै चाकर-
 न्नमः । अस्कान्द्यौः पृथिवीम् । अस्कान्दषभो युवा
 गाः ॥ ३ ॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना । स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु ।